

Poemes

Sebastià Vidal

849.915VID

Col·lecció Biblioteca de Paper

80

Poemes

Schaena Vidal

Universitat de les
Illes Balears
Servei de Biblioteca i
Documentació
Edifici Ramon Llull

UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS

5103985645

Collecció Poesia de Paper

80

Poemes

Sebastià Vidal

Palma, 1998

© del text: l'autor, 1998

© de l'edició: Caixa de Balears «Sa Nostra» i Universitat de les Illes Balears, 1998

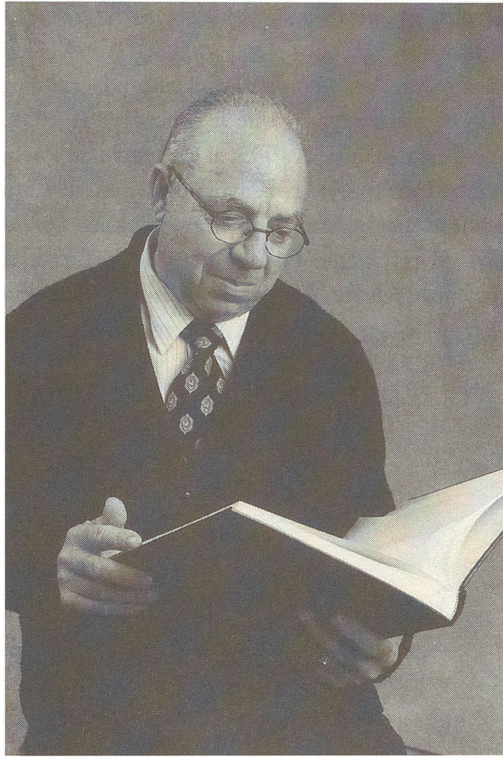
Directors de la col·lecció: Francisco J. Díaz de Castro, Perfecto Cuadrado i Albert Ribas

Disseny: Jaume Falconer

Edició: Universitat de les Illes Balears. Servei de Publicacions i Intercanvi Científic. Campus universitari. Cra. de Valldemossa, km 7.5. 07071 Palma

Impressió: Taller Gràfic Ramon. Carrer de Jaume Balmes, 39 i 43. 07004 Palma

DL: PM/1124-1998

Sebastià Vidal i Obrador és nat a Cas Concos del Cavaller, un 26 de setembre de 1936. D'al·lot, cursava estudis d'ensenyança primària a l'antiga Escola Normal de la Ciutat de Mallorca. Un període notable de la seva vida professional, de 1970 a 1992, va ser funcionari de telecomunicació a Correus i Telègrafs. El curs 1985-86 reprenia la vocació d'estudiant, al Centre d'Educació Permanent d'Adults Son Canals. Hi obtenia el diploma de Graduat Escolar, el 1988, i l'any vinent supera les proves d'accés a la

Universitat. Actualment cursa Filologia Catalana a la Universitat de les Illes Balears.

En relació amb l'activitat poètica reconeguda, cal esmentar el premi Reina Amàlia de poesia en català, que li concedien el 1994. Ha obtingut accèssit al mateix Reina Amàlia, el 1993, al Certamen de Poesia de la UIB, el 1995, i al Certamen Literari Nostra Senyora de la Pau, de Castellitx, el 1998. La seva obra publicada és dispersa. Amb els pseudònims *Un concarrí a l'exili* i *Arfaxad* participa en el Círculo Poético Ecos de la Bahía, de l'Asociación Internacional Juventud Idente, i ha fet assídues col·laboracions al setmanari *Felanitx*.

Hores denses i gèlides en el ventre de la fera,
la seva sang famèlica sembla lava d'un volcà
en erupció i el seu ventre, laviforme.
Tres dies i tres nits m'ha rosegat els ossos,
s'ha engolit la meua sang i m'ha deixat cec
dins el ventre tenebrós.
M'ha escopit...
I encara que cec, veig l'esclavitud del meu poble.
Llunyanament, una tènue llum com signe d'esperança.

El mot

s'ha podrit
per haver-lo pronunciat tant.
Besada famèlica feta pols.
Al mig del capvespre
es prostitueix el vent.
El fill de la lluna
ha après la lliçó.
Pobre crepuscle...,
no coneix el destí.

desembre 1994

Sang soterrada.

On naixerà la rosa?
Oh vermella rosella!
Oració excelsa
enfilat batent ales.

Terra i muntanya,

espiga amb sang regada;
creix orgullosa
recercant la bonança
en un ponent en calma.

Velles alzines;

sota la nova branca
silenci d'hores
del celestial temple,
aire inviolable.

Àngel de la nit,
ombres que turmentau el somni
i reafirmau el meu no-res.
L'aigua del riu
forma un sudari arrugat
amb el meu nom brodat.
S'encén la flama,
es crema i es fa cendra;
la cendra s'enfila amb el vent
fins a la finitud de les ombres.

setembre 1997

Densa llàgrima relliscant al llençol de la tramuntana
dins les ombres de la nit.
Llàgrima de broma trencadissa feta porpra,
cor de cristall que portes la feblesa del meu esperit
entre el silenci i la solitud del somni esperant l'alba.

març 1998

Silent, freda i obscura nit;

camí tempestuós, suor i llàgrimes.
Brogit testament de l'intel·lecte,
música negra, despulles i records.
Els cabells de l'onada calmaran el somni.

octubre 1998

Dins la meva ombra

hi ha el nom escrit amb foc,
i el foc és immesurable.

abril 1997

Escantellat el cor,

penya-segat, mar brava,
aixeca la fúria.
Arribarà la calma...
La veu brava somriu a la lluna.

maig 1997

Cada cop que plora l'esperit,
al cor li neix una rosa.

Blava cambra, aigua de cristall,
deixa reposar el meu somni
sobre la cabellera onada del teu cor
i jugar amb la lluna.
...M'espera la matinada blanca
amb la besada silvestre
de la gespa salvatgina.

octubre 1998

A l'ombra de les golfes

plou.

Les llàgrimes dansen
sobre el drap de la música.
No és el conte d'un peix,
Ni és el somni de l'aranya
teixint fils d'or,
gairebé és el record d'uns
cabells argentats sobre el mar.
Solitud d'albes mitigant les ombres.

desembre 1994

Quan la tarda es torna de paper i plant,
el vent fred et fa tremolar l'esperit
i t'ancores en el ventre dels abismes
on recerques els petits déus
que t'estimen i t'adoren.
Un cop desaparegut l'aquiló, de bell nou
sorgeix la fe sobre les ones.

desembre 1997

Una besada incerta va néixer dins les ombres,
a l'alba potser una llàgrima de dolor.

L'esperit sent les hores del silenci
en el centre de l'ombra.
I l'ombra, dins la tarda, fusa amb la llum,
canviant de formes i colors.
Les notes s'enlairen difuminades
entre les minses ones de la brisa
mentre l'ombra es fon amb la foscor dels abismes.
Antítesi dels misteris en la profunditat de la vida.
Vida i mort, llum i foscor, crits i silenci,
rialla i dolor, realitat i somnis...
Notes del silenci...
Simfonia de seda.

1997

El món es crema,
espectacle i espant.
Món tèrbol!
Vendrà la transformació,
esperaré el plant dels abismes,
els crits dels peixos
i la lluna serà testimoni.

octubre 1998

Jo sóc fill de la lluna
I la lluna coneix els secrets
dels dies, de les nits i del temps.
S'enfuriran cavalls apocalíptics;
el vent escamparà la seva força,
i s'obrirà la cambra dels abismes.
La terra se cobrirà de terror i dol,
mes vindrà la calma.
A la terra renovada no hi mancaran els déus,
el Deu de l'amor enviarà blanques ales sobre la terra
i els cavalls apocalíptics en seran testimoni.

novembre 1998

Quan endinsat en la solitud del silenci,
el meu cor és tot una oració.

novembre 1997

Com traspassar la broma?

Ah!

Si pesàs el mateix que el passerell,
si tingués les ales de la cadenera
i el cant del rossinyol,
el meu cor cantaria a tres veus,
eixamplaria ales
i pletòric de colors i bellesa
alçaria el vol de l'amor.

octubre 1997

Les estrelles de la mar
canvien de colors
igual que els somnis.

Mar
El mar
La mar
Fill de l'onada profunda
Somriure dels abismes
Sigil
Insòlit
Amor
Manantial
Remor
Riu
Perfum
La mar
El mar
Mar
Mare

novembre 1994

Que petit som!

Bec la mateixa aigua del rossinyol,
plor de dia;
a la nit, ell, vora la lluna
canta el meu somni.

1993

Cap al tard canten rossinyols,

comença el somni.
Més enllà,
la lluna ha copsat tot el silenci dels monestirs.
El jardí ple de lliris blancs i roses blaves.
L'insuflament retorna la vida al meu esperit.
Al vol el so del vell bronze.
El cant dels ocells s'enlaira.
El bes de la rosada.
...Desensopeixen mon cor;
bell despertar, joiós retorn.
Il·lusió de la vesprada feta realitat.
A l'aire cants a trenc d'alba,
frescor juvenil, colors i somriures.

1991

Recolliré les hores perdudes

sobre un llençol de clívia
i els diumenges horabaixa
escriuré minuts d'ombres.
Cascades de cabells encesos
guarden els records de les roses.

Ahir, avui i demà,

tu, jo i la lluna.

1989

Amor...

T'esper
suspès a l'aire.
I la rosa?
Encara crema la besada.
Estrella de foc.

març 1995

I tu, mare,
com la lluna.
Jo, una gota d'aigua,
el teu mirall.
Rere el cràter
quantes llàgrimes
no hi ha amagades...
Gràcies, mare,
per haver-me
estimat tant.

març 1993

Ara, tenc el cervell ple d'arrugues,
el pensament fus entre l'ombra i la llum;
núvols de pluja angoixen l'esperit.
Tant de bo que la lluna marina
sigui l'exploradora de les meves passes,
i, lentament, entre l'escuma,
m'elevi a l'infinit, on el cor té la ullada.

A la meva primavera alegre i juvenil

Déu va voler participar de la meva alegria.
Ara que sóc malaltissa i de velles primaveres,
Déu no vol participar del dolor que crema
el cos i l'esperit
i no vol fer seva la meva creu.

octubre 1998

Tres claus,

una fusta
i un martell.
.....?
L'home coneix la història.

febrer 1995

Qui necessita més clemència,
el damnat o el botxí?

Al roser li manca una rosa
i li sobren espines.

He vist vessar el plant a les prostitutes en la desolació;
he vist somriure els nins de la terra i plorar els del cel.
He contemplat la injustícia i he vist vessar sang a la pols.
...?

Ciutat, març 1998

Qui pot jutjar el germà?

Deixau que el vent
sigui l'únic testimoni.

Cauen els brots verds de l'arbreda sota la pluja.

Mes de juliol,
la neu glaça la sang.

M'agrada tant estimar...,

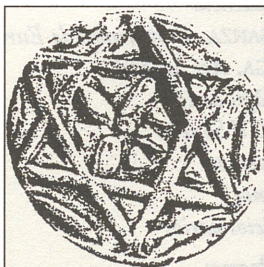
fins i tot,
estim els qui odi em tenen.

Estim tant,
que estim pels qui no estimen.

novembre 1988

L'autor ha llegit aquests poemes al Centre de Cultura «Sa Nostra»
el dia 9 de desembre de 1998

42. JAVIER JOVER. *Urano en la casa doce*
43. RAMIRO FONTE. *Poemas*
44. ÀNGEL GONZÁLEZ. *Poemas*
45. JOAQUÍN BENITO DE LUCAS. *Poemas*
46. DAMIÀ HUGUET. *Les flors de la claror*
47. ENRIC SÒRIA. *Poemes*
48. JOSÉ LUIS GARCÍA MARTÍN. *Cuaderno de Valldemossa*
49. JORDI VIRALLONGA. *Con orden y concierto*
50. DIEGO SABIOTE. *Las nubes eran blancas*
51. JOSÉ ANTONIO MESA TORÉ. *Poemas de la bahía*
52. JOSÉ CARLOS ROSALES. *Club náutico*
53. FRANCISCO BRINES. *Selección de poemas*
54. JEAN SERRA. *Poemes*
55. VICENTE GALLEGRO. *Poemas*
56. ÁNGELES MORA. *Canto de sirenas*
57. XAVIER RODRÍGUEZ BAIXERAS. *Poemas*
58. CARLOS MARZAL. *Poemas*
59. MARIA VICTORIA ATENCIA. *Poemas*
60. RAFAEL JUÁREZ. *Lo que vale una vida*
61. ANA ROSSETTI. *Poemas*
62. ANTONI VIDAL FERRANDO. *Poemes*
63. JAIME SILES. *Poemas*
64. ELOY SÁNCHEZ ROSILLO. *Poemas*
65. MEMÒRIA DE MARIA ANTÒNIA SALVÀ
66. JAUME ROSSELLÓ MIR. *Llum vol dir ombra*
67. JENARO TALENS. *Paraíso clausurado*
68. JAUME PONT. *La flor de llot*
69. DIEGO JESÚS JIMÉNEZ. *Poemas*
70. XAVIER ABRAHAM. *De matinada, baix el persistent reflex...*
71. ANTÒNIA ARBONA. *Cadència*
72. JULIO MARTÍNEZ MESANZA. *Fragments de Europa. 1977-1997*
73. TEOBALDO A. NORIEGA. *Ars Amandi*
74. BERNAT NADAL. *El fràgil desig*
75. ENRIQUE BADOSA. *XXIV Sonetos*
76. RAFAEL DE CÓZAR. *Poemas*
77. DIEGO DONCEL. *Poemas*
78. JESÚS MUNÁRRIZ. *Oficios varios*
79. NARCÍS COMADIRA. *Poemes*

Universitat de les
Illes Balears

"SA
NOS
TRA"
Obra Social
i Cultural